

Mažasis filosofas

2019-01-23

Vienas 10m. berniukas D. Už elgesį vidurį dienos gavo griežtą įspėjimą po kurio turėjo važiuoti namo. Jis žinojo, kad tą dieną budi dvi mergaitės. Viena mergaitė buvo laisva ir kvietė kitą prisijungti prie darbo, bet ji pasakė, kad kai nučiuoš su rogėmis nuo kalno tada ir ateis.

Berniukas D. išgirdo tą dialogą ir panorą, kad iškarto ji eitų į pagalbą nenučiuožiant nuo jokio kalno. Mergaitė, sėdinti dar su dviem mažesnėmis mergaitėmis rogėse, žinojo, kad ji gali nučiuožti nuo kalno ir tik tuomet eiti į pagalbą ir pasileido nuo kalniuko su rogėmis. Tuomet berniukas D. tikslingai išbėgo į rogių trasą ir sudarė avarinę situaciją. Mergaitės trenkėsi į jį ir visos nukrito nuo rogių. Jos labai išsigando ir dėl savęs ir dėl berniuko sveikatos ir supyko, kad jis taip elgiasi. Berniukas D. pasakė mergaitėms, kad jis moka saugiai kristi ir nieko neužsigavo.

Buvo ekstra, mergaičių iniciatyva, sukviestas susirinkimas. Kuriame buvo prisiminti mokyklos įstatymai, kad mokykloje kiekvienas narys, turi bent penkias minutes laiko persiorientuoti iš vienos veiklos į kitą. Ir visi suprato, kad mergaitė turėjo pilną teisę nučiuožti dar vieną kartą nuo kalniuko. O mokykloje griežti įspėjimai yra skiriami, jei sukeliame pavojų savo ar kitų sveikatai, gyvybei.

Berniukui D. buvo pasakyta, kad jo noras padėti budinčiai mergaitei J. prikviesti pagalbiniukę buvo geras, bet būdas kaip jis tai dare, buvo pasirinktas netinkamas.

Berniukas D. su ašaromis akyse pasakė, kad jam gaila tėvų, nes jie liūdės sužinoję apie jo elgesį. Sakėme, kad jo gyvybei pavojus negresia, o tėvai dideli ir susitvarkys su savo liūdesiu.

Mokyklos vadovė dar viena pasikalbėjo su berniuku D. išsakydama, kad jis jai labai svarbus, bet ji negali vadovautis akla meile. Ir kartais, ugdant vaikus, save, mums reikia išjungti jausmus ir jungti tik šaltą protą, dėl to, kad vaikas susidurtų su pasekmėmis ir mokytųsi per pasėkmes geresnio sau vadovavimo.

Bekalbant atbėgo visi vaikai ir prašė suteikti berniukui D. dar vieną šansą.

Vyko visų diskusija. Tuo tarpu berniukas D. pasakė, kad taip nesąžininga būtų ir jis pasiūlymo negali priimti.

Kadangi iki autobuso buvo likę dar 20min. tai berniukui D. buvo pasiūlyta 10min išeiti į lauką ir pagalvoti

Žinome, kad jis nuėjo prie savo jau seniau pasirinkto medžio ir dūmojo.

Po kiek laiko grįžęs berniukas D. tvirtai pareiškė, kad nors jis ir nori pasilikti, bet negali to padaryti, nes tai būtų nesąžininga. Ir pasiėmęs kuprinę išėjo namo.

Mergaitė M. pribėgo prie besiruošiančio išeiti D. ir jį apkabino.

Mes, visi, langą atsidarę laiminome jį giesmele. Visi buvome susigraudinę išgirdę jo didingą sprendimą. Jis mums, su ašaromis akyse, mojavo.

Visi gavome iš berniuko D. kilnumo pavyzdį, kaip atmetus savo egoistinius siekius, gebėti elgtis dorovingai.

Kitą dieną berniuko D. tėtis pasidalino apie tai kaip D. ieškojo sprendimo.

D. pasakojo kaip nuėjo prie savo medžio pagalvoti, jis atsisėdo ir atsirėmė į medį, užsimerkęs galvojo, kad vistiek didelis noras yra pasinaudoti galimybe pasilikti mokykloje, bet tada taip pasirinktų silpnumą. Jei pasirinktų būti stipriu – jis, kad ir nenorom, bet turėtų išvykti namo. Bėdė pirštą į sniegą padarydamas duobutę - įsivaizdavo, kad ši situacija tai yra *duobė*, o suteikta galimybė pasilikti yra *kopėčios*, bet, jei lips tomis kopėčiomis, jos gali nustysti ir vėl kris į duobę, todėl, kad prilaikyti kopėčias reikalingas *akmuo*, o tas akmuo, kuris prilaikys kopėčias, bus D. sprendimas išvykti namo. (Štai taip mąstė jaunas filosofas). Dar paklausė patarimo savo medžio ir šis per mintis atsiuntė patarimą vykti namo. D. sakė, kad jį labai sujaudino tas, kad visi vaikai apsikabino ir norėjo kad jis pasiliktų. Ir dar kai išeinant buvo lydimas vaikų ir mentorių pro langą, jautėsi svarbus ir reikalingas mokykloje.

Štai tokie ryšiai mūsų mokyklos bendruomenėje.